

Zaskrbljeni podžupan, jezni delegati

Braco Mušič, podpredsednik skupščine mesta Ljubljana, je v prejšnji številki Dogovorov objavil odprto pismo uredniku (ne občanom!), v katerem izraža svojo zaskrbljenost nad vsebino razprav svojih someščanov – predvsem iz občine Center – o predlogih prostorskih ureditvenih aktov. Način, kako je svojo zaskrbljenost sporočil javnosti, je res nena-

predvsem je zašel v svoji zaskrbljenosti sam s seboj v nasprotje. Kajti ni mogoče govoriti o »demokratskem odločanju o ureditvi prostora«, v isti sapi pa opozarjati na nekatere »recentne razprave«, s katerimi občani bodisi odklanjajo ponujene rešitve, ali pa zahtevajo drugačen način urejanja posameznih področij. Menim tudi, da je nerodno – da ne rečem kaj drugega – primerjati današnje razprave o predlogih prostorskih dokumentov s tistimi izpred 30 let, ko smo Ljubljancem mnogo bolj razgreti, kot se to dogaja danes, razpravljali o tem, ali se bo takratna Šelenburgova ulica razširila v podaljšek Titove ceste ali ne prav zato, ker je šlo pri tem za rušenje, ali ne rušenje Kozlerjevega dvorca. In neprimerno se mi zdi dolžiti neko krajevno skupnost, da zavira novogradnjo, če nekateri posamezniki iz te KS uspevajo uveljavljati svoje koristi javnim interesom navkljub.

Toda če je Braco Mušič nad javnimi razpravami občanov in njihovih delegatov v centru zaskrbljen, potem želim tudi jaz kot ena izmed teh delegatov javno povedati, da postajamo občani in zlasti delegati čedalje bolj jezni in to zelo upravičeno.

Jezni smo, ker strokovnjaki in upravni organi pripombe delega-

tov in občanov iz javnih razprav preveč pogosto podcenjujejo. Jezni smo, ker za tako pomembne dokumente kot so prostorsko ureditveni akti niso bile dane v razpravo variantne rešitve, čeprav so bile za nekatera področja izdelane (n. pr. Lev, Kolizej, Delavski dom). Jezni smo, ker posamezniki uspevajo trmasto uveljavljati svoje poglede na ohranjanje in prenavljanje posameznih starih objektov zunaj starega mestnega jedra, ne da bi upoštevali materialne možnosti, ki jih imamo. Jezni smo, ker se v ožjem mestnem središču dobesedno dušimo v slabem zraku, ki ga poleg drugega povzroča tudi izredno gost promet. Prostorski akti pa ne predvidevajo zmanjšanja tega prometa, pač pa nam ponujajo ureditev dodatnih parkirnih prostorov in gradnjo sedmih velikanskih podzemnih garaž na najgostejše poseljenem področju. Jezni smo, ker pri tolikem govorjenju o nujno potrebni prenovi in enakomernem razvoju mesta krajini nimamo možnosti, da bi zaustavili hitro propadanje številnih izredno lepih stanovanjskih objektov v samem središču, ki bi morali prav tako »bogatiti zgodovinski spomin našega mesta«. Vendar, najdogovornejši funkcionarji mesta, kot da tega problema ne vidijo in

ne poznajo. In zlasti smo jezni, ker po delegatskih poteh že leta brezuspešno zahtevamo ureditev številnih problemov, ki poleg slabega zraka in hrupa otežujejo bivanje v mestnem središču, kazijo pa tudi zunanjo podobo mesta, ki naj bi privlačilo turiste.

Se marsikakšen razlog za našo jezo bi se našel, vendar mislim, da je že naštetih dovolj. Zato bi povprašala Braco Mušiča, če je morda pozabil, da ni več predstojnik upravnega organa temveč delegat, ki opravlja eno najdogovornejših delegatskih funkcij v mestu. Potemtakem bi moral biti zaskrbljen predvsem nad tem, kako se zagotavlja demokratičnost razprave o prostorskih dokumentih, ki bodo začrtali prihodnost mesta in življenjske pogoje občanov za deset in več let vnaprej, kakšna pojasnila in razlage imajo na voljo delegati, kako so ti dokumenti razgrnjeni – v krajevnih skupnostih jih kljub ostrim zahtevam delegatov še vedno nimamo – in kako bodo pripombe iz javne razprave upošteevane, pa čeprav bo zato treba nekatere predloge izdelati na novo.

In da ne bi delegatom KS Ajdovščina spet kdo očital neprijetno obravnavanje urbanističnih vprašanj, odločno izjavljam, da se zavzemamo za ohranjanje vsega lepega in starega, kar naše mesto premore in kar je razumno ohranjati. Hkrati pa se zavedamo, da sta na področju naše KS dva pomembna vhoda v ožje središče mesta in bomo zato vztrajno zahtevali, da se za to področje poiščejo najboljše rešitve.

Delegatka iz KS Ajdovščina:

VIKA ŠAUTA

SINDIKAT O SPREMEMBI SAMOUPRAVNE ORGANIZIRANOSTI DO

Nujna je strokovna analiza

Podlaga za spremembo naj bo ekonomska upravičenost. To je eno izmed glavnih načel, ki ga je treba upoštevati pri postopku spreminjanja samoupravne organiziranosti delovnih organizacij. O tem so se člani občinskega sindikalnega sveta s predsedniki izvršilnih in koordinacijskih odborov Zveze sindikatov pogovarjali že na posvetih, ki so bili od 20. do 22. januarja in na ponovljenih, ki so bili 10. in 11. februarja.

V okviru spremljanja delovanja delovnih organizacij pri spremeni samoupravne organiziranosti so člani občinskega sveta obiskali tudi nekatere delovne organizacije, v katerih potekajo takšne akcije. Tam so se pogovarjali oziroma razpravljali o gradivu republiškega sveta ZS Slovenije o tem vprašanju. Program obiskov je bil zasnovan tako, da so delovne organizacije obiskovali v različnih fazah postopka spremembe.

Doslej so se na referendumih že odločili za novo obliko organiziranosti v DO Gostinsko podjetje Ljubljana in v temeljni organizaciji Trgovina, ki zdaj posluje kot DO Koteks Tobus. Ob tej priložnosti je bilo govora o dolgoročnih organizacijskih rešitvah, ki so

edino smotrne. Nove oblike samoupravne organiziranosti namreč ne smejo biti le stihijna muha, temveč morajo temeljiti na resni in strokovni analizi, ki mora dokazati gospodarsko upravičenost takšnega posega.

Po vseh pogovorih je mogoče zapisati, da je bilo gradivo republiškega sveta dobra podlaga oziroma pripomoček za delovanje osnovnih organizacij pri pripravi in izvedbi reorganizacije. Podprte so bile tudi usmeritve za razpravo o spremembi Zakona o združenem delu, še zlasti pa opredelitev, da naj bo delovna organizacija tista obvezna organizacijska oblika samoupravno organiziranih delavcev povezanih s skupnimi interesi pri delu. Prav tako je potrebno v samoupravnem sporazu-

mu o združitvi v delovno organizacijo podrobneje opredeliti vsebino skupnih interesov.

V delovnih organizacijah, kjer so opravili te pogovore, so pozitivno ocenili takšen način obravnave pomembnejših gradiv. Predlagali so tudi naj v prihodnje v delovnih organizacijah posvetijo več pozornosti obravnavi konkretnih problemov in se čim bolj izogibajo načelnim razpravam.

Občinski sindikalni svet je šel pri tej problematiki še koraj naprej. Na njegovo pobudo so v okviru programa dela skupščine občine Ljubljana Center predvideli tudi obravnavo problematike samoupravne organiziranosti združenega dela v naši občini, ki bo ob koncu tega leta.

JURIJ POPOV

SINDIKAT O ZAKLJUČNIH RAČUNIH

Razumljiv prikaz pomembnih dokumentov

Občinski sindikalni svet se je v tem letu, tako kot prej, dobro pripravil za obravnavo, seveda pa tudi za pripravo zaključnih računov. Pripravili so dva posveta s predsedniki osnovnih organizacij in konferenc zveze sindikatov, na katerih so se natančno dogovorili o vseh podrobnostih akcije in tudi o načinu njenega poteka. Prav tako so izdelali vprašalnike, na podlagi katerih naj bi potem analizirali potek akcije.

Priprave letos niso bile nič kaj drugačne kot pretekla leta. To je treba pripisati dejstvu, da so bile tudi v minulih letih dobro pripravljene, vendar ne tako dobro izpeljane. Kot je povedal sekretar v občinskem sindikalnem svetu Iztok Zemljič, pa ob letošnji lahko rečemo, da je bila precej bolj uspešna, čeprav še nimajo podatkov o vseh delovnih organizacijah. Teh je v občini vendarle okoli šesto.

Na podlagi doslej zbranih podatkov lahko sklepamo, da so bili zaključni računi pripravljani v poljudni obliki, ki je omogočala slehernemu delavcu, da je to zapleteno poslovno poročilo razumel, pa vendar pri tem niso bili

osiromašeni in spremenjeni v prazno črko na papirju. Letos je bila uvedena tudi novost, ki je v preteklih letih ni bilo. Gre za ocenjevanje dela individualnih poslovnih organov, kar so v vseh okoljih tudi storili. Pač pa v teh poročilih še ni bilo mogoče prikazati, kako vpliva nova zakonodaja na poslovanje posamezne delovne organizacije. Iz poročil lahko tudi razberemo, da so v delovnih organizacijah naše občine delitveno razmerja v glavnem usklajena. V vprašalniku je bilo treba tudi navesti, ali je delovna organizacija pristopila k takim imenovanim branžnemu sporazumu, ali imajo v skladu s tem usklajeno interno zakonodajo oziroma samouprav-

DOBER DAN, TOVARIŠ KOMANDIR

Nova »metla«, stari problemi

»Območje občine Center je najbolj naseljeni del Ljubljane, tu je največ dnevne migracije, največ družbenopolitičnega življenja, veliko imetja na kupu, kar vse pomeni, da je delo milijnikov naše postaje milice zelo obremenjujoče,« je na začetku pogovora dejal Andrej Torkar, na novo izvoljeni komandir postaje milice občine Ljubljana Center. V milici je že »stari maček« in tudi Ljubljano ima v malem prstu, saj je doslej služboval najprej v viški, potem pa na moščanski postaji milice, kjer je bil vrsto let namestnik tamkajšnjega komandirja.

– Zdaj ste prevzeli nove dolžnosti s starimi problemi. Kaj naj bi bil po vašem najtrši oreh v naši občini?

»Dejal sem že, da je to Slovenija v malem, kjer se vsak dan giblje na tisoče ljudi z vseh koncev in krajev. Upam, in pri tem naj pripomnim, da sem po naravi optimist, da bomo držali niti varnosti tako trdno v rokah, kakor so jih bili doslej. Trd oreh pa je nedvomno stoječi promet, saj nam manjka več kot 3000 parkirnih mest v občini in še se nam ne obeta kaj prida novih,« je odgovoril novi komandir in po pravici povedal, da je v nekaj tednih, kolikor časa je na novem delovnem mestu že trikrat dobil listek na svoj avto.

Tako se je prepiral, da miličniki dobro delajo in ne nazadnje, da tokrat kovačeva kobila ni bosa.

– Ali pričakujete naraščanje kaznivih dejanj?

»Glede na to, da nam življenjski standard vse bolj pada, se je bati, da bo vse več tatvin po trgovinah, vse več žeparjev, vlomov.«

– Kako jim boste kos?

»S povečanjem števila miličnikov prav gotovo ne, pač pa z večjim sodelovanjem občanov. Ljudje se največkrat ponašajo, kakor da kriminalcev sploh ni. Puščajo ključne svojih stanovanj pod predpražniki, na oknih ali pa celo napišejo, da so odsotni, ključ pa so tam in tam. Posebej rad bi opozoril ženske, naj bodo malo bolj previdne v množici, zlasti ob vstopanju v avtobuse, na prehodih za pešce. Žeparji so na-

mreč največkrat organizirani tako, da dva naredita gnečo, tretji pa krade. Ko pride do gneče, denite torbice pod pazduho. K sreči so roparski napadi pri nas še izjemna, a previdnosti nikoli ni dovolj.«

– Kako naj sodelujejo občani?

»Poleg tega, da malo bolj pazijo na lastno varnost, naj poskušajo zadržati storilca, če je to mogoče, naj hitro prijavijo kaznivo dejanje, pomagajo miličnikom pri izsledovanju z opisom storilca in podobno. Bolj bodo občani osveščeni, težje delo bodo imeli kriminalci.«

– Ali vam zadostuje število miličnikov na vaši postaji?

»Po sistematizaciji imamo zasedenih le 70 odstotkov delovnih mest. Ugotavljamo, da se Ljubljancem nič kaj radi ne prijavljajo med miličniške kade in to nam hodi narobe. Tako tu službujejo mladi iz drugih krajev Slovenije, a se vse prevečkrat naveličajo Ljubljane in odidejo domov ali pa se sploh izpišejo iz naših vrst.«

Zato je Andrej Torkar ponovno poudaril, kako si želi, da bi občani bolj sodelovali z milico, hkrati pa izrazil zadovoljstvo, da občani zaupajo milici in tako je lažje delati.

– Kakšne so vaše želje?

»Da bi bilo kar se da malo kaznivih dejanj.«

– In kaj še?

»Po pravici povedano, se počutim nekoliko utesenjenega na tej, zame novi postaji. Stavbe so na vseh straneh, ni zelenja, ni večjega parkirnega prostora, veliko je ropota. Lepo bi bilo, ko bi se za našo postajo našel kak drug, primernejši prostor, da bi bili bolj samostojni in imeli več prostora za hitre akcije. Tako pa nam prav tu kar naprej grozi prometni infarkt.«

Prejšnji komandir je med drugim zapustil za svojim komandirstvom tudi tole: v veži sta lepo razdeljeni prometna in miličniška dežurna služba. Kakšne novice bo uspelo zapustiti Andreju Torkarju, to bo pokazal čas. ALBINA ADAMIČ

Težka pot do mladinske vneme

Podobno kot v večini KS, kar navsezadnje ugotavlja tudi gradivo, ki ga je pripravila OK ZSMS Ljubljana Center, se tudi na Taboru s KK SZDL na čelu trudijo, da bi organizirali in aktivirali mladino. Po nekaj letih prizadevanj je lani izšlo, da bo le steklo. Ustanovljen je bil odbor, izvoljeni funkcionarji – potem pa spet nič. Poskušala je le plesna sekcija pa še ta je zaspala. Čeprav so mladi dobili na začetku zagon, tudi denarna sredstva in prostor (omenjeno gradivo postavlja to kot pogoj za delovanje mladine), je vse takorekoč ostalo le pri programu in številnih obstoječih besedah.

Nazadnje so se zadeve zapletle že pri neplačanih računih, tako, da je predsedstvo KK SZDL moralo spet poseči vmes. Ostalo pa je brez moči, predsednik ZSMS sploh ni več dosegljiv, ne tako, ne drugače. Na SZDL so končno poklicali na pomoč občinsko konferenco ZSMS. Toda, glej ga šmenta, tudi tu je ostalo le pri besedah in obljubah. Predsedstvo SZDL pa vendarle smatra, da funkcionarjem občinske ZSMS, ki so profesionalci, pač ne bi smelo biti vseeno, kako delujejo njihove organizacije v KS, posebno, če so opozorjeni na nepravilnosti.

Forumsko delo, menijo člani predsedstva, ki je bilo obsojeno na manjših forumih ZK tudi pri delu mladine ni sprejemljiva in da bi bilo prav, da bi občinski mladinski funkcionarji kdaj pa kdaj obiskali tudi »bazo« in na licu mesta videli, kako stvari tečejo.

JURIJ POPOV

DOGOVORI / 5